

РЕШЕНИЕ

№ 8234

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10468** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на Г. Ф. К., ЕГН [ЕГН], представляван от адв. В. В., срещу Решение № 2153-21-275/10.09.2025г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] от 03.07.2025г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ – С. град.
В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспореното решение. Жалбоподателят твърди, че добросъвестно е престирал труд при осигурителите „Кадемлията 2018“ ЕООД и „АО-Компани“ ЕООД и не може да носи отговорност за действията на работодателя си. Изтъква, че не е бил страна в производството по заличаване на данни и е бил поставен в невъзможност да упражни правото си на защита и да ангажира доказателства. Твърди, че е изпълнявал длъжността „Началник ремонтна работилница“, за което е представил Удостоверение обр. УП-2 при осигурителя „Кадемлията 2018“ ЕООД. В „АО-Компани“ ЕООД твърди, че е изпълнявал същата длъжност на 8-часов работен ден.
В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Д., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски, за които е представен списък (л.261). Допълнителни съображения излага в депозираните писмени бележки.
Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град, чрез юрисконсулт М., в съдебно заседание и в депозираните писмени бележки оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, установи следното:

Г. Ф. К., е подал заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с вх. № МП-47138/31.05.2012 г. (л.18). Въз основа на него, с Разпореждане №[ЕГН]/22.06.2012 г. (л.46) и Разпореждане № [ЕГН]/01.08.2012 г. (л. 47), на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал. 1 ПЗР на КСО, считано от 22.05.2012 г. Впоследствие пенсията е определена в действителен размер, при зачетен осигурителен стаж до 21.05.2012 г. 21 години, 4 месеца и 11 дни от втора категория и 16 години, 3 месеца и 15 дни от трета категория. Общият осигурителен стаж, превърнат по реда на чл. 104 КСО, възлиза на 42 години, 11 месеца и 29 дни.

С последващи разпореждания пенсията служебно е осъвременявана и преизчислявана, а също така е преизчислявана и по подадени заявления на основание чл. 102 КСО и чл. 21 НПОС, въз основа на придобит след пенсионирането осигурителен стаж и доход.

С Разпореждане № [ЕГН]/93 от 03.12.2021 г. (л.152) пенсията е изменена на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО, считано от 02.08.2016 г., като при определяне на размера ѝ е изключен зачетен преди това осигурителен стаж и доход за периода от 23.07.2015 г. до 31.07.2017 г. по подадени данни по чл. 5, ал. 4 КСО от „Миг трейд“ ЕООД, заличени след извършена проверка по разходите на ДОО на осигурителя. Във връзка със заличените данни е издадено Разпореждане № РНП-3-4-21-01065250/27.01.2022 г. (л.164), с което е разпоредено Г. К. да възстанови добросъвестно получените суми за пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 3 790.43 лв., представляваща главница за периода от 02.08.2016 г. до 31.07.2021 г. Разпореждането е обжалвано пред директора на ТП на НОИ С.–град, който с Решение № 2153-21-135/11.03.2022 г. (л.166) е приел за основателно възражението за погасяване по давност на вземанията за периода от 02.08.2016 г. до 31.12.2016 г. Решението е обжалвано по съдебен ред по отношение частта, в която жалбата е оставена без уважение, като с Решение № 6602/08.11.2022 г. на АССГ жалбата е отхвърлена. Решението е оставено в сила с Решение № 9739/17.10.2023 г., постановено по адм. д. № 708/2023 г. (л.201).

С писмо изх. № 1029-21-10942#92/29.04.2025 г. дирекция „Пенсии“ в ТП на НОИ С. – град е информирана, че са заличени данните, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО от „Кадемлията 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и „АО – Компани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за посочени в писмото лица, сред които и жалбоподателя.

По делото е приложен Констативен протокол № КВ-5-21-018680070/10.03.2025 г. (л.224) за резултатите от извършена проверка на осигурителя „АО – Компани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /с погрешно посочено в протокола като „ОА – К.“/. Установява се, че във връзка с проверката до жалбоподателя Г. К. е изпратено писмо № 1043-21-129#56/16.01.2025 г., с което е поканен да се яви в ТП на НОИ и да представи документи: трудов договор, заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, трудова книжка и/или друг документ за осигурителен стаж, длъжностна характеристика, фишове за начислени/изплатени заплати, извлечение от банкова сметка, в случай, че възнаграденията са изплащани по банков път, други документи, касаещи трудовата му заетост в дружеството. Писмото е върнато с отбелязване „преместен“. В констативния протокол са отразени процесуалните действия при извършваната проверка, като е направен извод, че не е доказано престирането на труд от лицата, за които са подавани данни от осигурителя. Прието е, че липсва извършване на трудова дейност, която съгласно чл. 10 КСО и §1, ал. 1, т. 3 ДР на КСО да е основание за възникване на осигуряването по КСО. На осигурителя са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01868157/10.03.2025 г. (л.227) да заличи подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО по отношение на жалбоподателя за периода 21.12.2020 г. до 28.02.2022 г. и за периода от 30.03.2022 г. до 31.12.2022 г. Предписанията са

изпратени до осигурителя с писмо изх. № 4016-21-1574/30.04.2025 г. (л.228).

Приложен е и Констативен протокол № КВ-5-21-01870706/14.03.2025 г. (л.232) за извършена проверка на осигурителя „Кадемлията 2018“ ЕООД. В протокола е посочено, че предвид установеното в хода на извършените от НАП, ГИТ, НОИ, включително със съдействието на МВР проверки, обосновано се приема, че дружеството не е извършвало трудова/стопанска дейност по смисъла на ТЗ от вписването му, която да предполага наемане на лица по трудов договор. Не са установени данни за реализирани приходи, които да обусловят изплащане на трудови възнаграждения на лица, за които са подавани данни по чл. 5, ал .4 КСО. Формиран е извод, че тези лица, нямат качеството осигурени лица, тъй като не са упражнявали трудова дейност, а декларираните данни в регистрите на НОИ и НАП са с цел придобиване на право на парични обезщетения от ДОО. Издадени са Задължителни предписания до дружеството № ЗД-1-21-01870710/14.04.2025 г. (л.235) за заличаване на подадените данни по реда на чл. 5, ал .4, т. 1 КСО за жалбоподателя Г. К. за периода 05.02.2018 г. до 31.01.2020 г. и за периода 01.07.20-20 г. до 29.12.2020 г.

По делото е приложено писмо № 1029-21-10942#40/06.12.2024 г. (л.240), с което жалбоподателят е поканен да се яви в ТП на НОИ и да представи документи, касаещи полагането на труд при „Кадемлията 2018“ ЕООД, а именно: трудов договор, заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, трудова книжка и/или друг документ за осигурителен стаж, длъжностна характеристика, фишове за начислени/изплатени заплати, извлечение от банкова сметка, в случай, че възнагражденията са изплащани по банков път, други документи, касаещи трудовата му заетост в дружеството. Писмото е върнато с отбелязване „непотърсено“.

Във връзка със заличените данни е издадено Разпореждане № [ЕГН] от 03.07.2025г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ – С. град, с което е отменено Разпореждане от 10.10.2018 г. и последващите, поради заличени данни от осигурителите „Кадемлията 2018“ ЕООД и „АО – Компани“ ЕООД, за периодите 05.02.2018 г. – 31.12.2020 г. и от 31.12.2020 г. до 31.12.2022 г. и на основание чл.99, ал.1,т.2,б."а" от КСО личната пенсия на жалбоподателя е изменена от 10.08.2019 г. пожизнено, като е зачетен осигурителен стаж от II категория в размер на 21 г., 04 м. и 11 дни, осигурителен стаж от III категория 16 г., 10 м. и 04 дни. На основание чл. 104 КСО общият осигурителен стаж превърнат към трета категория е в размер на 43 години, 06 месеца и 18 дни.

Разпореждането е обжалвано по административен ред с жалба вх. № 1012-21-944/13.08.2025 г. (л. 222), в която е изложено становище за неправилно заличаване на данните при посочените погоре осигурители.

Въз основа на така подадената жалба е издадено и процесното Решение № 2153-21-275/10.09.2025 г. (л.242), с което същата е оставена без уважение. В решението е изложено, че при извършената проверка на осигурителите безспорно е установено, че няма доказателства за извършвана търговска дейност от двете дружества, съответно за реално извършвана трудова дейност от лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ и са подавани данни по чл. 5, ал. 4 КСО. Липсвали доказателства, включително такива, представени и с жалбата по административен ред, за реално осъществявана от жалбоподателя трудова дейност. При преизчисляване на пенсията на жалбоподателя от 10.08.2018 г. и последващите, е бил зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход, въз основа на подадените данни по чл. 5, ал. 4 КСО от „Кадемлията 2018“ ЕООД и „АО-Компани“ ЕООД. С оглед заличаване на тези данни, осигурителния стаж и доход на жалбоподателя се явява зачетен неправилно. Решението е връчено на 18.09.2025 г. (л.248).

В хода на съдебното производство като свидетели са разпитани Р. И. Т. и Е. Н. Н..

Свидетелят Т. заявява, че познава жалбоподателя и са работели заедно като монтьори в „АО –

Компани“ ЕООД за периода 2021-2023 г. Поправяли са двигатели и гуми. Работели с нормално работно време, а сервизът се намирал зад Л. в кв. О., в гаражни клетки – една от които се използвала за склад, а другите били с крикове. Възнаграждението било изплащано от лице на име К., а управителят бил арабин – А..

Свидетелката Н. заявява, че познава жалбоподателя от почти 30 години, като били семейни приятели. Мисли, че през 2018 г. – 2020 г. е работел в „Кадемлията 2018“ ЕООД, след това в П.. Работел като автомонтър.

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена в срок, от лице, имащо правен интерес от обжалването. По същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ КСО разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал.3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и съобразявайки приложената на л. 247 Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, съдът намира, че процесното Решение № 2153-21-275/10.09.2025 г. на директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган. С оглед приложената на л.219 Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г., от компетентен орган е издадено и Разпореждане № [ЕГН]/03.07.2025 г.

Решението е издадено в предвидената писмена форма. Същото е подробно мотивирано, включително и чрез позоваване на документи, част от административната преписка, в които са отразени резултатите от извършените на осигурителите проверки.

При издаване на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорът основно е относно материалната законосъобразност на решението, съответно на потвърденото с него разпореждане.

Съгласно разпоредбата на чл.99, ал.1, т.2. б."а" от КСО длъжностното лице по ПО може по своя инициатива да измени или отмени разпореждането по чл.98 КСО, когато се установи, че пенсията е отпусната въз основа на неистински или подправен документ или на документ с невярно съдържание.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски, и продължава до прекратяването ѝ. Според легалната дефиниция по §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО „осигурено лице” е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Следователно, едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

В случая органите на НОИ са приели, че представените пред него документи, удостоверяващи трудов и осигурителен стаж са такива с невярно съдържание, тъй като жалбоподателят не е полагал труд при посочените осигурители - „Кадемлията 2018“ ЕООД и „АО-Компани“ ЕООД.

Този извод на органите по пенсионното осигуряване се подкрепя напълно от събраните по делото доказателства и с оглед установените при извършените проверки факти и обстоятелства.

Проверката по разходите на ДОО от контролните органи на НОИ на „Кадемлията 2018” ЕООД е извършена след получен сигнал от органите на прокуратурата и при нея е установено, че дружеството не е извършвало търговска дейност - по партидата на дружеството в Търговския

регистър липсват публикувани годишни финансови отчети за извършвана дейност след вписването му на 23.01.2018 г., дружеството няма подавани ГДД по чл.92 от ЗКПО, няма регистрация по ЗДДС, няма отчети от регистрираното ФУ, а данните по чл.5, ал.4 от КСО и уведомленията по чл.62, ал.5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на П. М. П.. В същото време са подавани уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за сключени трудови договори с 55 лица и данни по чл.5, ал.4 от КСО, без обаче да са внасяни осигурителни вноски във фондовете на ДОО. По данни на НАП от страна на „Кадемлията 2018” ЕООД е регистриран търговски обект за техническо обслужване и ремонт на автомобили с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] който съвпада с адреса на седалище на дружеството, но от страна на р-н В. - СО не е издавано разрешително за извършване на търговска дейност на посочения адрес.

Лицата, за които има подадени уведомления за сключени трудови договори и са подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО, са дали непълни и противоречиви обяснения, като никое от тях не е посочило точен обект, офис на дружеството или конкретни факти във връзка с предполагаемо извършваната трудова дейност. Във връзка с посочените от тях данни за счетоводителката е извършено посещение от контролния орган в офиса на счетоводителката А. Н. К., която е представила пълномощно от П. П. като управител на „Кадемлията 2018” ЕООД и „Ре - старт- 72” ЕООД. В обясненията си А. К. е заявила, че познава управителя и собственик П. П. и че е върнала на собственика лично документите и досиетата, но не е представила нито документи за сключен договор, нито доказателства за предаване на документи.

При това положение обосновано е заключението, че дружеството не е извършвало търговска дейност. Това на свой ред значително дискредитира тезата на жалбоподателя, че е полагал труд при този работодател.

Представения с жалбата образец УП-2 № А-14/03.02.2021 г. от „Кадемлията 2018” ЕООД за периода от 01.12.2020 г.-31.12.2020 г., не е достатъчен да обоснове заключение, че жалбоподателят реално е извършвал трудова дейност при този работодател, предвид липсата на други доказателства, които да го подкрепят. Що се отнася до представените отчети за фискална памет, счетоводни баланси и отчети за приходите и разходите на „Кадемлията 2017” ЕООД, основателно се възразява от ответника, че същите са неотнормирани, доколкото касаят друго дружество /„Кадемлията 2017” ЕООД/, а не „Кадемлията 2018” ЕООД, в което се твърди, че е придобил осигурителния стаж за спорните периоди.

На последно място, тезата на жалбоподателя, че е осъществявал трудова дейност при този осигурител не се подкрепя от събраните по делото гласни доказателства. От показанията на разпитаната по делото св. Н. може да се приеме за установено единствено, че жалбоподателят ѝ е помагал с извършване на ремонти на пътя. Доколкото обаче твърденията ѝ, че жалбоподателят е работил в „Кадемлията 2018” ЕООД са общи, без никаква конкретика и се основават на опосредени възприятия, съдът не ги приема за достатъчно убедителни и надеждни, за да формират извод, че Г. К. действително е бил нает и е осъществявал трудова дейност при посочения осигурител.

Идентичен извод се налага по отношение на спорния стаж при другия осигурител „АО - Компани” ЕООД. Дружеството е вписано в Търговския регистър на 17.12.2020 г. със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н В., ул. „Метличина поляна № 5, с едноличен собственик и управител А. М. О.. Установено е, че същият се явява и едноличен собственик и управител на още две дружества – „Скубилинк” ЕООД и „Кадемлията - 2017” ЕООД, ЕИК[ЕИК], като последното дружество е със служебно заличени неправомерно подавани данни след извършена проверка от контролните органи на НОИ.

„АО - Компани” ЕООД също не е подавало ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2020г., 2022г. и 2023

г., а подадената такава за 2021 г. е с финансов резултат - счетоводна загуба в размер на 35720 лв. Установено е, че дружеството има регистрирано едно фискално устройство на адрес: [населено място], [улица] наименование на обекта „автосервиз”.

От дружеството са подавани уведомления за сключени трудови договори с 12 лица за периода от м. 12.2020 г. до м.10.2023г., за които не са преведени осигурителни вноски за ДОО.

Видно от приложения по делото Констативен протокол № КВ-5-21-018680070/10.03.2025 г., във връзка с информацията, посочена от част от лицата, за които има подадени уведомления за сключени трудови договори, е било извършено посещение на адрес [улица] /зад Л.-индустриална зона/, както и е изискана информацията относно издадените разрешителни за работа на декларираните от лицата обекти, както и на [улица]. Установено е, че на посочените, адреси има други обекти, и няма издадени разрешителни за обект на „АО — К.” /на бул.”Л. шосе” № 210 — „Мехатроник ауто” ЕООД; [улица] - „ Л. Б. ЕООД енд Ко” КД;[жк]ул.210 - липсва такъв адрес и съответно обект; ул.”Метличина поляна” № 5 — адресът не съществува/.

От ангажираните в хода на съдебното производство доказателства не се доказва и осъществяване на трудова дейност от жалбоподателя в това дружество. Представеният съкратен отчет на фискална памет от „АО - Компани” ЕООД е за периода от 01.10.2023 г.-31.10.2023 г., а заличените данни на жалбоподателя от това дружество са за предходен период: 31.12.2020 г.-31.12.2022 г.

Относно представените от жалбоподателя Заповед № 017/30.11.2022 г. и удостоверение обр.УП-3 № 09/30.1,1.2022 г. с издател „АО — К.” ЕООД, както и компютърна разпечатка от фиш за заплата за м.11.2022 г. /без подпис и наименование на осигурител/ съдът преценява тяхната доказателствена тежест като относително ниска, тъй като положените върху тях подписи за ръководител видимо съществено се различават от приложения образец от подписа на управителя на дружеството.

Съдът не кредитира с доверие и показанията на разпитания по делото свидетел Р. К., тъй като отчита, че той също е лице със заличени данни от „АО - Компани” ЕООД и е страна по идентични съдебни спорове с НОИ, което дава основание да се предположи съгласуваност на тезите с жалбоподателя.

Предвид изложеното, съдът намира, че се потвърждават изводите на органите на НОИ за липса на осъществявана търговска дейност от посочените дружества, съответно за липса на реално извършвана трудова дейност от жалбоподателя. По силата на чл. 10, ал. 1 от КСО установената в случая липса на трудова дейност изключва осигуряване по смисъла на КСО, поради което подадените без правно основание с декларации обр.1 данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от „Кадемлията 2018“ ЕООД и „АО-Компани“ ЕООД по същество са с невярно съдържание.

Неоснователно е направеното от жалбоподателя възражение за давност за заличаване на данните за периода 2018 г. - 2020 г. Съгласно чл.115. ал.1 от КСО по давност могат да се погасят вземанията на НОИ за неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях, но не е налице законова разпоредба, регламентираща погасяване по давност на възможността за коригиране/заличаване на неоснователно подадени от осигурителите данни по чл.5, ал.4 от КСО, използвани за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите.

Предвид изложеното, Решение № 2153-21-275/10.09.2025г., с което е потвърдено

Разпореждане № [ЕГН]/03.07.2025 г. за отмяна на разпореждането от 10.10.2018 г. и последващите, с които личната пенсия за ОСВ на жалбоподателя е била преизчислена, като същата е изменена и определена в следващия се размер без зачитане на осигурителен стаж и доход от "Кадемлията 2018" ЕООД и „АО - Компани" ЕООД, е законосъобразно изцяло и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НОИ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 51-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Ф. К. срещу Решение № 2153-21-275/10.09.2025г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] от 03.07.2025г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА Г. Ф. К. да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 102.26 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: